

DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Starostwa w Nowym Targu.

Nowy Targ, dnia 1. grudnia 1916.

Rozporządzenie

C. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 10 października 1916. L. 2590/XIX którym ustanawia się maksymalne ceny cukrów w handlu hurtowym i detalicznym w Galicyi.

Na podstawie § 19 rozporządzenia ministerjalnego z 29 września 1916. Dz. u. p. Nr. 335 zarządzam co następuje:

§ 1

Do obliczenia ceny cukru w handlu hurtowym służą za podstawę ceny cukru w dużych głowach za 100 kg. franko stacye kolejowe w Galicyi. Ceny te są wyszczególnione w urzędowej tabeli. Cenę innych sort cukru t. zn. cukru nie w dużych głowach oblicza się przez doliczenie do powyższej ceny osobnego dodatku wyszczególnionego w Urzędowej tabeli dodatków do sorty. Obie wymienione tabele są wyłożone do wolnego przeglądu we wszystkich Władzach politycznych I instancyi.

Cenę cukru w handlu hurtowym ustala się w ten sposób, że do ceny wymienionej w ustępie I szym dolicza się dodatek najwyżej 3 K. za 100 kilo.

§ 2.

W handlu detalicznym ustanawia się dla wszystkich miejscowości, w których znajdują się stacye kolejowe — oraz dla miejscowości oddalonych od stacyi kolejowej niewięcej jak 5 klm. następujące ceny maksymalne.

I) W obrębie c. k. wyższego Sądu krajowego w Krakowie: a) jeżeli sprzedaż nie odbywa się w oryginalnem opakowaniu 1 K. 13 h. za kilogram wszystkich sort rafinowanego cukru z wyjątkiem:

1) cukru kostkowego, którego cenę maksymalną ustanawia się na 1 K. 17 h. za kilogram.

2) mączki cukrowej, której cenę maksymalną ustanawia się na 1 K. 15 hal. za kilogram.

3) grysiku cukrowego, którego cenę maksymalną ustanawia się na 1 K. 15 hal. za kilogram.

b) jeżeli sprzedaż odbywa się w oryginalnem opakowaniu za 1 kilogram cukru:

1) duże głowy 1 K. 10 hal

2) głowy ponad 3 kilo 1 — 11 —

3) głowy poniżej 3 kg. 1 — 12 —

4) kostki w kartonach 1 — 13 —

5) kostki w skrzyniach 1 — 15 —

6) kostki krystaliczne w kart. 1 — 14 —

7) mączka w workach po 25 i 50 kg. 1 — 14 —

8) grysik w workach po 25 i 50 kg. 1 — 13 —

II) W okręgu c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie:

a) jeżeli sprzedaż nie odbywa się w oryginalnem opakowaniu 1 K. 15 hal. za kilogram wszystkich sort rafinowanego cukru z wyjątkiem:

1) cukru kostkowego, którego cenę maksymalną ustanawia się na 1 K. 19 hal. za kilogram.

2) mączki cukrowej której cenę maksymalną ustanawia się na 1 K. 18 hal. za kilogram.

3) grysiku cukrowego którego cenę maksymalną ustanawia się na 1 K. 17 hal. za kilogram

b) jeżeli sprzedaż nie odbywa się w oryginalnem opakowaniu za 1 kilogram cukru.

1) duże głowy 1 K. 12 hal

2) głowy ponad 3 kila 1 — 13 —

3) głowy poniżej 3 kila 1 — 14 —

4) kostki w kartonach 1 — 15 —

5) kostki w skrzyniach 1 — 17 —

6) kostki krystaliczne w kartonach 1 — 16 —

7) mączka w workach po 25 i 50 kg. 1 — 16 —

8) grysik w workach po 25 i 50 kg. 1 — 15 —

§ 3.

W miejscowościach oddalonych od stacji kolejowych więcej niż 5 klm. a mniej niż 20 klm. może być do ceny podanej w § 2gim doliczony dodatek 3 hal. za kilo, a w miejscowościach oddalonych powyżej 20 klm. 6 na klgr.

Miejscowości w których ceny podwyższone o 3 względnie o 6 hal, pobierać można, ogłosi polityczna Władza powiatowa.

§ 4.

Jeżeliby w handlu detejlicznym sprzedawano w oryginalnem opakowaniu inne sorty cukru anizeli wyszczególnione w § 1 b. i ll b. to cenę tego cukru oznacza się według postanowień § I z doliczeniem dalszego dodatku w kwocie 5 K. za 100 kilo jako zysku detejlisty.

§ 5.

Ceny podane §-§ 1 - 4 odnoszą się tylko do cukru dostawionego świeżo z cukrowni, który oznaczony będzie urzędową banderolą koloru zielonego.

Natomiast dla dawnych zapasów cukru (§ 17 ustęp 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29 września 1913. Dz. u. p. Nr. 335) zaopatrzonych banderolą żółtą, obowiązywać będą ceny maksymalne ustalone tutejszym rozporządzeniem z dnia 18 sierpnia 1915. Dz. u. kr. Nr. 38 względnie z dnia 18 stycznia 1916. Dz. u. kr. Nr. 4 tudzież rozporządzeniem z dnia 11 października 1915. Dz. u. kr. Nr. 42.

Ceny te winny być w lokalach sprzedaży cukru tak długo uwidocznione, jak długo cukier ten będzie sprzedawany.

§ 6.

Niniejsze rozporządzenie wraz z obwieszczeniem, które wyda polityczna Władza powiatowa po myśli § III ustęp IIgi winno być uwidocznione w każdym lokalu sprzedaży cukru.

§ 7.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia jakoteż wszelkie działania celem udaremnienia jego postanowień będą karane, o ile nie podpadają pod surowszy przepis karny, przez polityczne Władze I Instancyi grzywnę do 5000 K. lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 12/X 1916.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller m. p.

L. 37074/Bl.

Nowy Targ, dnia 19. października 1916.

OBWIESZCZENIE!

Na podstawie § 3 rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 10 października 1916 L. 2590/XIX ogłaszam niniejszem wykaz gmin w których będzie dozwolona podwyżka ceny cukru odpowiednio do oddalenia od najbliższej stacji kolejowej.

a) Gminy oddalone od stacji kolejowej nie więcej jak 5 km; Niwa, Nowy Targ, Zakopane.

b) Gminy oddalone od stacji kolejowej więcej niż 5 km. a mniej niż 20 km; Bańska, Białka, Dunajec, Chabówka, Czarny Dunajec, Dębno, Długopole, Dział, Gliczarów, Gronków, Harkłowa, Klikuszowa, Knurów, Kościeliska, Krauszów, Lasek, Leśnica, Ludzimierz, Łopuszna, Maniowy, Maruszyna, Międzyzyczewie, Morawczyzna, Murzasichle, Obidowa, Odrowąż, Ostrowsko Pieniążkowice, Podczerwone, Ponice, Poronin, Pyzówka, Ratułów, Rdzawka, Rogoźnik, Sieniawa, Skrzypne, Starebystre, Szaflary, Szlembark, Witów, Wróblówka, Zaskale, Zubsuche,

c) Gminy oddalone od stacji kolejowej więcej niż 20 km. Biała Woda, Brzegi, Bukowina, Chochołów, Ciche, Czarnawoda, Czorsztyn, Dzianisz, Grywałd, Hałuszowa, Huba, Jaworki, Kluszkowce, Krościenko, Krośnica, Mizerna, Ochotnica, Rokiciny, Sromowce niżne, Sromowce wyżne, Szczawnica niżna, Szczawnica wyżna, Szlachtowa, Tylka, Tylmanowa, Załuczne.

W gminach pod a) wyliczonych obowiązuje ustanowiona rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa z 10 października 1916 L. 2590/XIX bez żadnej nadwyżki.

W gminach pod b) wyliczonych może być do ceny taryfowej do liczony dodatek 3 hal. za 1 kg.

W gminach pod c) wyliczonych może być do ceny taryfowej doliczony dodatek 6 hal za 1 kg.

Ponieważ ceny ustanowione wyżej powołanem rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa odnoszą się jedynie do cukru, który dopiero po dniu 30 września 1916 przez Centralę cukrową zostanie oddany do obrotu (cukier wydany na karty poboru za październik) tak że do cukru poprzednio wypuszczonego odnosić się mają ceny obowiązujące dotychczas, przeto nakładam niniejszem na wszystkich sprzedawców cukru obowiązek trzymania w sklepach na miejscu ogólnie łatwo widocznem zarówno dawnej, jak i nowej taryfy, to na czas, dopóki będą w odnośnym handlu znajdowały się zapasy dawnego cukru.

Zwraca się przytem uwagę publiczności, że cukier nowy ma na opakowaniu opaskę. (banderolę) zieloną zaś cukier dawny banderolę żółtą i że przeciw możliwemu poszkodowaniu można się zabezpieczyć przez oglądnięcie koloru banderoli na opako-

waniu lub też przez zażądanie okazania oryginalnego opakowania.

Kierownik c. k. Starostwa.
Psarski m. p.

39275/Bl.

Nowy Targ; dnia 10. listopada 1916.

OBWIESZCZENIE!

Pojawiający się w ostatnich czasach coraz częściej brak mąki w sklepach oraz chleba w piekarniach, spowodował c. k. Starostwo do przeprowadzenia dochodzeń, których wynik wykazał, że główną winę tych anormalnych stosunków ponoszą tak sprzedawcy chleba i mąki — jak i sama Publiczność, która niedoceniając widocznie powagi chwili i brzemien-nych wypadków wojennych, szuka złego w przepisach, których w przyzwyczajeniu uciekania się do względów osobistej protekcyi niestety uszanować nie umie lub nie chce.

Nie stosując się do wydanych w tym kierunku i obowiązujących przepisów pogarsza ona swe położenie, gdyż Władza wobec tego jest bezsilna i w tem leży cała tajemnica objawów braku mąki, a nie w jej istotnym braku.

Również nieogłędne rzadzenie się otrzymaną ilością mąki także ze strony piekarzy, jak i sprzedawców mąki powoduje przedwczesne wyczerpanie nadeszłego zapasu, a czasem niedozwolone zatrzymywanie zapasów mąki. Z drugiej zaś strony publiczność, w artykuły te się zaopatrująca — nie zadowala się zaspokojeniem zapotrzebowania w ilościach ustawowo unormowanych — lecz stara się w sposób nieprawny i karygodny gromadzić zapasy. Chorobliwe wprost objawy tej społecznej gorączki są nienormalne, i muszą być usunięte.

Ponieważ przekroczeń w tym względzie popełnianych nie można cierpieć — będą one w imię ogólnego dobra karane bezwzględnie. Celem obznajomienia przypominam postanowienia rozporządzeń z 27/3 1915. Dz. p. p. Nr. 75, 21/6 1915. Dz. p. p. Nr. 107, oraz z 20/12 1915. Dz. p. p. Nr. 379 i wydaję na ich podstawie dla ostrzeżenia tak przemysłowców jak konsumentów — czyli szerszych kół społeczeństwa następujące zarządzenia:

1) Mąka w sklepach musi być sprzedawana codzień — bez oznaczenia specjalnych godzin od 8-mej rano do 7-mej wieczór z przerwą obiadową od 1/2 do 1 do 2 giej w południe aż do zupełnego wyczerpania posiadanego zapasu.

2) Posiadanie jakiegokolwiek zapasu mąki przez handlarza do jej sprzedaży uprawnionego musi być ogłoszone publiczności przez umieszczenie

w oknie wystawowym sklepu kartki z napisem duże mi literami w sposób rzucający się w oczy „Mąka jest“ i przeciwnie — w razie z pełnego wysprzedania zapasu — przez umieszczenie kartki „Mąki nie ma“.

3) Postanowienie pod 1) i 2) odnoszą się również do piekarzy i sprzedawców chleba, z różnicą treści tablicy ogłaszającej „chleb jest — chleba nie ma.“

4) W handlach trudniących się sprzedażą mąki nie wolno w ciągu jednego dnia jednej osobie sprzedawać na raz więcej mąki jakiegokolwiek gatunku jak półkilograma. (rozp. c. k. Namiestnictwa z 4/10 1916 L. 2211/XVIII).

5) Mąkę pszenną i żytnią wolno sprzedawać tylko za równoczesnym pobraniem takiej samej ilości mąki jęczmiennej lub kukurudzianej (rozp. c. k. Namiestnictwa z 31 maja 1916. L. 16217 ZAO).

6) Mąka sprzedawana być musi bez wyjątku każdemu za okazaniem karty chlebowej i odcięciem odpowiedniego kuponu. Zakazane jest sprzedawanie mąki na poprzednio uczynione zamówienia a tem bardziej zakazane jest sprzedawanie w pierwszej linii stałym odbiorcom.

Jak długo starczy zapas mąki lub chleba w danym sklepie nie wolno kupcowi pod żadnym warunkiem odmówić komukolwiek sprzedaży ustawowej ilości (patrz 4/5) mąki lub chleba. Zamówień naprzód na mąkę kupcom przyjmować nie wolno.

7) Wszelkie asygnaty na pobór mąki wystawione przed dniem 1 listopada 1916. są nieważne i realizować ich przez nikogo bezwarunkowo nie wolno.

Ostrzegam ponownie zarówno sprzedawców mąki i chleba jak i konsumentów że w celu zniewolenia wszystkich bez wyjątku do bezwarunkowego poszanowania powyższych zarządzeń wydaję równocześnie wszelkie ustawowe przewidziane zarządzenia a każdy stwierdzony wypadek nadużycia karany będzie na podstawie rozp. min. z 21/6 1915 Dz. p. p. Nr. 167. grzywnami do 5000 Kor. lub aresztem do 1 roku oraz konfiskatą znalezionych zapasów.

Ponieważ zaopatrzenie powiatu w mąkę w granicach ustawowo unormowanych jest pewni onem — przeto wszelkie obawy w tym względzie są nieuzasadnione — a rozsiewanie niepokojących pogłosek będzie również bezwzględnie karane. Mieszkańcy powiatu ma przewidzianą dla siebie wprawdzie rację mąki względnie chleba zapewnić — bez tego wszelkie masowe tłoczenia się przed sklepami z mąką lub chlebem jest nie tylko niepotrzebne wprost szkodliwe, bo utrudnia rozdział i powoduje jego brak. Biorąc rozdział mąki pod własną urzędową kontrolę i powierzając sprawy zaopatrzenia ludności

powiatu nowotarskiego w potrzebne wytwory spożywcze nowo do życia przezemnie powołanemu Urzędowi aprowizacyjnemu przy c. k. Starostwie, którego organem nadal będzie powiatowa Centrala aprowizacyjna wraz z jej Filiami — zwracam się do całej ludności w powiecie z gorącym wezwaniem, aby ufając naszym zabiegom, o zabezpieczeniu jej do codziennego życia niezbędnymi potrzebnych wytworów, zastosowała się do ogólnego ciężkiego położenia i szanując moje zarządzenia pomagała mi do wypełnienia mego ciężkiego zadania.

Kierownik c. k. Starostwa:

Psarski m. p.

L. 35593/L.

Nowy Targ, dnia 2 listopada 1916.

Masowe przemycanie bydła i artykułów spożywczych do Węgier.

OKÓLNIK;

Do

wszystkich Zwierzchności gminnej
i Przełożęstwa Obszaru dworskiego
i Post. żandarmeryi w powiecie.

Według pisma krajowej Centrali dla gospodarczej odbudowy Galicyi w Krakowie z dnia 25 września 1916. L. 2190/11 doszło do wiadomości c. k. Namiestnictwa, że po gminach tutejszego powiatu ciągle jeszcze uwija się poważna ilość handlarzy a w szczególności większe zastępy podnajętych przekupni i pośredników, krórczy dla spekulacyi trudną się handlem na sposób domokrążny, wykupują od włościan a także na targach i poza obrębem targowicy zwierzęta racicowe, konie, drób, jaja, nabiał itp i artykuły te wbrew wyraźnemu tutaj zakazowi (okólnik z 23/9 br. L. 33821. ukradkiem lub podstępnie poza granice tutaj powiatu wyprawiają. Co więcej, także rzeźnicy pod osłoną swego zawodu wykupują bydło bez względu na jego cechy hodowlane i takowe w drodze spekulacyi dostarczają wojskowości jako bydło rzeźne albo też odstawiają je ze zyskiem liwerantom węgierskim.

Wykroczenia takie i im podobne są na porządku dziennym, co świadczy że tak Zwierzchności gminne, Przeł. Obsz. dwor. i c. k. żandarmerya niedocenają ważności wydanych ograniczeń ustawowych, rząd też, że organa powołane do spełniania nadzoru policyjnego kierują się nadzwyczajną pobłażliwością względami z karygodną lekkomyślnością dla tego rodzaju przestępców. Gdyby tym torem proceder-
ł, być nadal uprawiany, łatwo przewidzieć nieda-

lekie doszczętne оголошение powiatu z inwentarza żywego a z niem blizki upadek dobrobytu gospodarstw wiejskich i rychły głód w powiecie, który to fatalny stan na lat wiele odczuje ekonomia społeczna już bez względu na stan wojenny.

Wobec tego piętnuje się z całą surowością ustawy, obojętność i brak poczucia patriotycznego podwładnych organów przeznaczonych do spełniania obowiązków służbowych w powyżej naprowadzonym kierunku z wezwaniem do jak najściślejszego przestrzegania przepisów ustawowych zawartych w rozp. minist. z 8/V 21/VIII 1915 Dz up. Nr. 115 245 i 23/V 1916. Dzun. Nr. 153 tudzież obwieszczenia c. k. Namiestnictwa z 8/II 1916. L. XVII 9743 rozesłanego tutaj okólnikiem z 17/3 1916. L. 7218. i energicznego dążenia do stanowczego położenia tamy wszelkim karygodnym nadużyciom w handlu, kwestyonowania transportów zwierząt i produktów przeznaczonych do przemycenia oraz przetrzymywania i przystawianie osób, o ile są obcymi poddanymi lub niebezpiecznymi nałogowymi pośrednikami handlowymi nie posiadającymi wymaganych ustawą legitymacyj i dokumentów.

Powyzsze zarządzenie ogłosi Zwierzchność gminna w całej osnowie jak najobszerniej i przypomni zarazem ludności wyżej cytowane rozporządzenia minist. z tą uwagą, że winni wykroczeń karani będą z całą surowością ustawy zaś handlarze i rzeźnicy skazani zostaną ponadto na utratę ich karty przemysłowej.

Niemniej w dobrze zrozumiałym interesie uświadomić i zachęcić należy ludność wiejską do współdziałania i samoobrony przeciw wyzyskiwaniu jej przez domokrążnych handlarzy i inne pośrednie indywidua wyłudające w sposób nieuczciwy zwierzęta lub artykuły spożywcze i inne rolne produkta na wywóz.

Celem blizszego wyjaśnienia przepisów rozp. minist. z 23/ v 1916. Dzun. Nr 153 w przedmiocie klasyfikacyi gatunków bydła na sztuki przeznaczone na rzeź względnie tylko do chowu, przeznaczony, wyznacza się sesyę na dzień 4 grudnia 1916 na 11tą godzinę przed południem w sali miejskiej w Nowym Targu, na jakiej jawić się winni w komplecie oglądacze zwierząt, osoby wystawiające paszporty zwierzęce oraz p. p. Naczelnicy gminy.

Kierownik c. k. Starostwa.
Psarski m. p.

O G Ł O S Z E N I E.

W najbliższych dniach odbędzie się staraniem Komitetu c. k. Tow. Roln. Krakowskiego, spis bydła zarodowego rasy czerwonej polskiej, mający na celu ochronę bydła przed rekwiżycją. Sztuki wybrane przez Komisję będą znaczone znaczkami (kuleczkami) w uszach i zapisane do księgi zarodowej.

Właściciel danej sztuki, otrzyma poświadczenie, które będzie legitymacją w razie rekwiżycyi bydła w tutaj powiecie. — Właściciele czerwonego bydła rasy polskiej, chcący swoje sztuki ochronić do howu, muszą takowe doprowadzić przed Komisję. O dniu spędu bydła i miejscu, będą wszystkie gminy zawiadomione.

Za kuleczyk i zapisanie sztuki do rejestru, płać się będzie po 2 Kor. od sztuki. —

N. T. 28/XI. 16.

A. Nowakowski
Pow. Kom. Roln.